

Stříbření Kutné Hory

NĚKDEJŠÍ ZÁKLADNA MOCI LUCEMBURKŮ
SI PŘIPOMÍNÁ DOBU SVÉ NEJVĚTŠÍ SLÁVY

Každoroční gotická historická slavnost vrátí Kutnou Horu do dob o šest set let zpátky. O víkendu 21. a 22. června ožije celé město i královské sídlo v mincovně ve Vlašském dvoře fiktivním příběhem příjezdu českého a římského krále Václava IV. s jeho dvorem. Scénář slavnosti vychází ze skutečných událostí i ze známé silné náklonnosti Václava IV. ke Kutné Hoře.

Který panovník by nechoval ke Kutné Hoře náklonnost? Vždyť ve své době byla největším nalezištěm stříbra v celé Evropě a do královské pokladny odtud putovalo nemálo prostředků. Podle pověsti předpověděla bohatství Kutné Hory kněžna Libuše. Při jedné ze svých věšteb se prý obrátila k východu a zvolala: „Vidím horu tří hřbetů, ana stříbro ze sebe vydává, tu hojnost jeho bude bez míry...“

Povrchové výchozy stříbrných rudných žil v Kutné Hoře byly zřejmě odhaleny už v závěru 10. století Slavníkovci. Na svém hradišti Malíně (dnes součást Kutné Hory) razili už v letech 985 až 995 z tohoto stříbra mince zvané denáry, které poznáme podle nápisu „malin civitas“. Další období dolování stříbra sahá do dob založení cisterciáckého kláštera v Sedlci u Kutné Hory roku 1142.

Média přeháněla už tehdy

Kutnohorský rudný revír má rozlohu přibližně 30 km² a nachází se v něm 10 až 12 rud-

ných žilných pásem. Když se koncem 13. století rozkřikly zprávy o bohatství zdejších stříbrných žil, zaznamenala Štýrská kronika z počátku 14. století, že se k Hoře nahnulo na sto tisíc havířů. Na Rýně si zase vyprávěli, že v Hoře je na šedesát tisíc kovkopů pracujících ve dne v noci.

Ve skutečnosti v době největšího rozkvětu kutnohorského dolování ve 14. století prac-

valo na dobývání stříbra asi dva a půl tisíce horníků a hutníků a několik set různých řemeslníků. Ročně se vyrobilo tři až pět tun stříbra a padesát až sto tun mědi. Podle písemných dokladů se v celém kutnohorském revíru získalo ve 13. až 17. století na dva tisíce tun stříbra a deset tisíc tun mědi.

Bohatství kutnohorských dolů – zejména šachty Osel – se stalo základem královské moci v Čechách a hlavním zdrojem prostředků na velkolepé stavby Lucemburků po celé 14. století. Král Karel IV. i Václav IV. si proto města velmi hleděli, podporovali je v různých sporech i při zvelebování městských staveb.

V době vlády Václava IV., českého a římského krále, byla Kutná Hora jedním z nejvýznamnějších královských měst a ve významu soupeřila s Prahou. Jako sídlo centrální královské mincovny prožívala Kutná Hora vrchol své prosperity a mohla si dovolit nákladné honosné slavnosti a štědré pohostinství královskému dvoru. Vlašský dvůr se stal také sídlem krále Václava IV.

